

БОКШАЙ Іоан Бертолонович (Янош, Андраш, Сидір; 16. 07. 1874, м. Хуст, нині Закарп. обл. — 07. 05. 1940, там само) — композитор, хоровий диригент, священик. Закін. духовну семінарію в Ужгороді (1898), де від 1899 — викладач учител. семінарії, диригент хору кафедрал. собору, від 1904 — міського хору. Від 1909 — в Будапешті (навч. в консерваторії, викладав катехізис, створив хор при кафедрал. соборі), від 1912 — парох у с. Синевир, 1920–40 — у м. Хуст. Автор 5-ти літургій на

церковнослов'ян. (1910, 1912, 1916, бл. 1919, 1922) і однієї — на угор. (1911) тексти, дит. оперети «На чужому бенкеті», творів для фортепіано («Руська фантазія», «Поминки»), голосу, хору і фортепіано (соло-речитатив «Надія в Бога» на слова О. Духновича), обробок укр. нар. пісень та ін. Частина культових творів Б. увійшла до його збірки «Церковний простоспів» (1906, у співавт. з Й. Малиничем).

[В. А. Шостак](#)

Бібліографічний опис:

Бокшай Іоан Бертолонович / В. А. Шостак // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-36230>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).